

νόσος. Νόσος/ἀρρώστεια, disease/sickness, Ἡράκλειτος 111 *ν ο ὕ σ ο ς ὑγιείην ἐποίησεν ἠδὲ καὶ ἀγαθόν, λιμὸς κόρον, κάματος ἀνάπαισιν Ἐμπεδοκλῆς 112.10 οἱ μὲν μαντοσυνέων κεχρημένοι, οἱ δ' ἐπὶ ν ο ὕ σ ω ν παντοίων ἐπύθοντο κλυεῖν εὐηκέα βάξιν Δημόκριτος 31 ἰατρικὴ μὲν ... σώματος ν ὀ σ ο υ ς ἀκέεται, σοφίη δὲ ψυχὴν παθῶν ἀφαιρεῖται 288 ν ὀ σ ο ς οἴκου καὶ βίου γίνεται ὄκωσπερ καὶ σκῆνεος. || **Νόσος.** Ἡ Ἀρρώστεια (προσωποπ.), Disease (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 121.3 ἀτερπέα χῶρον, ἔνθα ... ἀνχμηραί τε Ν ὀ σ ο ι καὶ Σήψιες ἔργα τε ῥευστὰ Ἄτης ἀν λειμῶνα κατὰ σκότος ἠλάσκουσιν. Πρβλ. νόσημα, ὑγίεια.*

νοτίζεσθαι (ἀντίθ. ἀναίνεσθαι). Ὑγραίνομαι, be moistened, Ἡράκλειτος 126 τὰ ψυχρὰ θέρεται, θεομὸν ψύχεται, ὑγρὸν ἀναίνεται, καρφαλέον ν ο τ ί ζ ε τ α ι. Πρβλ. νότος, αἶος.

νότος. Νότιος ἄνεμος, south wind, Δημόκριτος 14 (DK II 143,14) ν ὀ τ ο ς πνεῖ 14 (DK II 144,22) ν ὀ τ ο ς ὡς τὰ πολλά.

νουθετεῖν. Νουθετῶ/συμβουλεύω, admonish/advise, Δημόκριτος 52 τὸν οἰόμενον νοῦν ἔχειν ὁ ν ο υ θ ε τ ἔ ω ν ματαιοπονεῖ.

νοῦς (τύπ. νόος) **1.** Νοῦς/πνεῦμα, mind/spirit, Ξενοφάνης 25 ἀλλ' ἀπάνευθε πόνοιο ν ὀ ο υ φρενὶ πάντα κραδαίνει **2.** Νοῦς/διάνοια, mind/intellect, Παρμενίδης 4.1 λεῦσσε δ' ὅμως ἀπεόντα ν ὀ ω παρεόντα βεβαίως 6.6 ἀμηχανίη γὰρ ἐν αὐτῶν στήθεσιν ἰθύνει πλακτὸν ν ὀ ο ν 16.2 ὡς γὰρ ἐκάστοι' ἔχει κραῖσις μελέων πολυπλάγκτων, τὼς ν ὀ ο ς ἀνθρώποισι παρίσταται Ἐμπεδοκλῆς 2.8 οὔτως οὔτ' ἐπιδερκτὰ τὰδ' ἀνδράσιν οὔτ' ἐπακουστὰ οὔτε ν ὀ ω περιληπτὰ 17.21 καὶ Φιλότης ἐν τοῖσιν, ἴση μῆκος τε πλάτος τε τὴν σὺ ν ὀ ω δέσκει, μήδ' ὄμμασιν ἤσο τεθηπῶς 136.2 οὐκ ἔσορατε ἀλλήλους δάπτοντες ἀκηδείησι ν ὀ ο ι ο; Φιλόλαος 13.1 κεφαλὰ μὲν ν ὀ ο υ, καρδία δὲ ψυχᾶς καὶ αἰσθήσιος Λεύκιππος 2 (τίτλ.) ἐν τῷ Περὶ ν ο ὕ Δημόκριτος 5e (τίτλ.) Περὶ ν ο ὕ 112 θείου νοῦ τὸ αἰεὶ τι διαλογίζεσθαι καλόν 175 ὄκόσα κακὰ καὶ βλαβερὰ καὶ ἀνωφελέα, τάδε δ' οὔ(τε) πάλαι οὔτε νῦν θεοὶ ἀνθρώποισι δωροῦνται, ἀλλ' αὐτοὶ τοῖσδεσιν ἐμπελάζουσι διὰ ν ο ὕ τυφλότητα καὶ ἀγνωμοσύνην. Πρβλ. φρίν, νόημα, νόησις **3.** Νοῦς/νοημοσύνη,